

Tungetale, mirakler, helbredelser,
ble bare gitt til Israels troende, og
bare mens nasjonen var underlagt

MOSE LOV OG BUD!

DEL II

JAN LILLEBY

I denne andre del av min artikkelserie «Tungetale, mirakler, helbredelser, ble bare gitt til Israels troende, og bare mens nasjonen var underlagt Mose Lov og bud!» - skal vi se litt på en del av Mose Lov og dens inndelinger, særlig de 8 årlige høytidene.

For å få det rette perspektivet på dette, sammenliknet med vår tidshusholdning med den frie nåden, så påminner jeg oss derved om hva Paulus sa om HELE loven og de seremonielle ordningene: 1. Dette var bare skyggebilder av det som skulle komme, Kristus. 2. Mose Lov og ordninger er helt avskaffet og kastet i søpla. Den kommer aldri mer tilbake!

I første del, kunne du lese hva gresk originaltekst sa om Ef. 2, 14-15...dette at Gud ved å avskaffe Mose Lov helt, skapte dermed menigheten, kalt av Paulus for «Ett nytt Menneske», Kristi legeme for hvilket Kristus er hode.

Her skal jeg ta det opp igjen, - men da ved å sitere både norsk, dansk og svensk bibel i saken. De sier det samme - slik det faller seg i deres språk.

Men jeg bruker nå de litt eldre oversettelsene, bare for å nyansere dette:

NORSK: EF. 2, 15

1930 Oversettelsen: «Idet han ved sitt kjød avskaffet den lov som kom med bud og forskrifter, for at han ved sig selv kunde skape de to til ett nytt menneske, idet han gjorde fred.»

DANSK:

1917/1931 oversettelsen: «Fjendskapet, da han i sitt Kød avskaffede Budenes Lov med dens Befalinger, for at han i sig kunde skabe de to til eet nyt Menneske ved at stifte Fred.»

SVENSK:

1917 oversettelsen: «Ty i sitt kött gjorde han om intet budens stadgelag, för at han skulle av de två i sig skapa en enda ny människa och så bereda frid.»

Tar også med to engelske bibelsitater:

KING JAMES BIBLE:

«Having abolished in His flesh the enmity, even the law of commandments contained in ordinances; that He might create in Himself of the twain one new man, so making peace.»

ENGLISH REVISED VERSION:

“Having abolished in His flesh the enmity, even the law of commandments contained in ordinances; that He might create in Himself of the twain one new man, so making peace.”

Kol. 2, 16-17 understøtter ved diverse detaljer, det faktum at Mose Lov er avskaffet/søpjet/kastet for alltid: Norsk Bibel 1988 oversettelse: «La derfor ingen dømme dere for mat eller drikke eller med hensyn til høytider eller nymånedager eller sabbat! – **Dette er bare en skygge av det som skulle komme,** men selve legemet (menigheten) hører Kristus til.»

Man skulle nesten tro at Paulus har – ved profetisk framsyn – rettet sin strenge irettesettende påpekelse her direkte til adventist-bevegelsen!

Men dessverre – det er nok ikke bare adventistene som liker å slave og piske seg selv under Mose Lov med dens diverse forskrifter. Også andre kristne bevegelser har – slik jeg nevnte i første del av artikkel-serien – underkastet seg Mose Lov, på en indirekte måte ved at de ikke på noe vis har forstått at også mirakler/tungetale/helbredelser etc. hørte inn under tiden med Mose Lov slik vi ser tydelig demonstrert ved apostlene, ref. hele Apostelgjerningene samt brev skrevet i samme tidsrommet.

**JA, ADVENTISTENE FØLGER DELER AV MOSE LOV,
MEN DET GJØR DESSVERRE OGSÅ ALLE DE
SOM HAR UNDERLAGT SEG PINSE-KARISMATIKKEN!**

I den første delen av artikkel-serien påpekte jeg sammenhengen mellom tungetalen og Mose Lov. Tungene var forespeilet i Loven slik Paulus siterte det i 1. Kor. 14, 21-22:

«I loven er det skrevet: Ved folk med **andre tunger og fremmedes lepper** vil jeg tale til dette folk (Israel), **men ikke engang da skal de høre på meg, sier Herren. 22: Så er da tungene til et tegn, ikke for de troende (jødene) men for de vantro (jødene), profetien derimot er ikke for de vantro, men for de troende.**» (1. Kor. 14, 21-22).

Henvisning til Jes. 28, 11-12..men dette var opprinnelig nedfelt i Mose lov. Derfor skrev Paulus en slik henvisning.

Var tungetalen (én av de ni nådegavene i 1. Kor. 12-14) gitt i rammen av Mose Lov og dens gyldighet og anvendelse i aposteltiden, ja da var de åtte andre gavene gitt i samme anliggende. De var for Israels troende helt eksklusivt. Men de var også gjort tilgjengelige for de eventuelle proselytter som siden ble tillatt inn i de messianske jødiske forsamlingene. Men proselytter var ikke noe tegn på at Gud hadde frigitt dette til **'hele verden'** som sådan. Så lenge Israel var regnet som en Guds nasjon på jord, så var disse nådegaver i funksjon. Men ved Israels fall i Apg. 28, 25-28 falt alle gavene bort. De falt bort **IDET GUD OG**

KRISTUS AVSKAFFET MOSE LOV OG BUDENE. Gavene var bare gitt til disse som levde under Loven, og dette ses da tydeligst i Apostelgjerningenes bok.□□

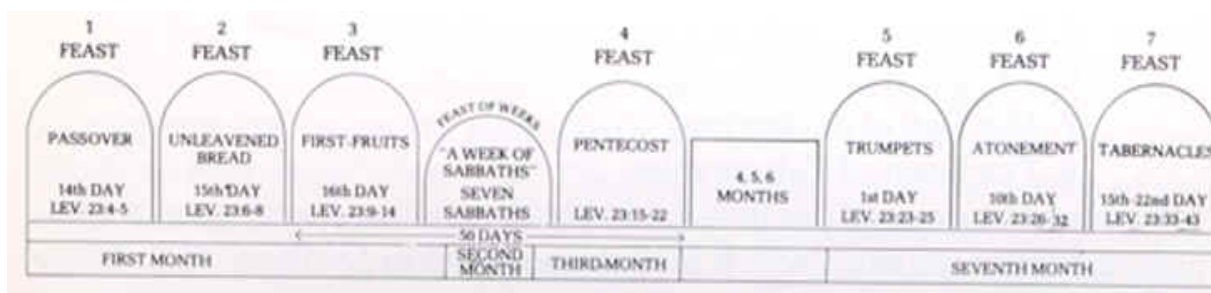
Men etter at den boken ble lukket av forfatteren Lukas, i år 62 i Roma, finner vi ikke noe nevnt om dette. Alt var tatt vekk: Mirakler, nådegaver, syndsbejelse til frelse, Åndsdåp, håndspålegging, nattverd, vanddåp...alle ting ble fjernet – ja, til og med alle Israels høytider ble annullert/avskaffet slik sitert fra Kol. 2, 16-17. Mose Lovs avskaffelse/kasting/søpling medførte en fullstendig bråstopp på alt det jeg nettopp skrev av nådegaver etc.

Vil du så gjerne aller helst ha□□ 'mirakler, tegn, under, tungetale, helbredelser, sabbat-overholdelse, vanddåp, Åndsdåp'...jeg blir□□ andpusten av å ramse opp...ja vær så god da er det bare å underkaste seg Mose Lov. Men la det være klart: Dette nytter jo heller ikke, for den forsvant helt i år 62-63 da Paulus skrev Efeserbrevet og Kolosserbrevet.□□

Det er derfor dette ser så totalt latterlig□□ ut, den fortvilte og□□ forgjeves□□ jakten etter mirakler og nådegaver og alt dette...det ble jo alt sammen avskaffet i det samme blaffet som Gud søplet Mose Lov og bud!!

Når vi da ser dette□□ ulidelige fjompevesenet□□ med 'mirakler og healing' både i TV-ruten (TV-Visjon Norge, men også Kanal 10) og i diverse møtevirksomheter innen pinsekarismatikernes virksomheter, så kan man nesten ikke la være å dra på smilebåndet. Velkommen i barnas sandkasse. Der de sitter med sin barnslige drømmeverden og ønskedrømmer seg tilbake til aposteltiden og dens mirakler. Den tid da det var slik at□□ Mose Lov skulle følges og etterleves, ref. Rom. 3, 31; samt også Den nye Pakt til Israel, slik som apostlene framholdt. (Heb. 9, 15).

DE ÅTTE ÅRVISSE HØYTTIDENE FOR ISRAEL

Den skjematiske□□ grafikken ovenfor er tegnet av□□ Tom Ballinger□□ – engelsk tekst. Jeg beklager om det framstår litt utydelig. Men jeg skal forklare nedenfor så vi får dette tydelig allikevel.

Der teller vi jo bare SYV FEST ORDNINGER. Hvor er den åttende? Jo, selvsagt, det var Sabbaten. Den var ukentlig...altså gjennom hele året.□□

I 3. Mos. 23 finner vi disse listet opp slik:

Sabbaten

Påskehøytiden
Det usyrete brøds høytid
Førstefruktens høytid
Pinse høytiden
Trompet blåsingens høytid
Forsoningens høytid
Løvhyttenes høytid

Sabbaten var i en særstilling, idet den var ukentlig og helårlig. Den telles derfor i alminnelighet ikke sammen med de spesielle helligdagene i jødedommen. Man sier derfor at Israel hadde 7 høytider å overholde. Sabbaten var slik gjort 'alminnelig' – en selvfølge innen jødedommen. Den var et husholdningsord.

Men i Mose Lov var det allikevel forbundet med dødsstraff hvis man ikke overholdt Sabbaten! Derav finner vi Paulus' ord om at Loven, det var en 'Dødens tjeneste'.

Vi merker oss at den første av de store fest-høytidene var Påsken (14. Nisan i jødisk kalender). Denne dagen er 'flytende' – det vil si, den følger månefasene.

Det året og den dagen da Jesus døde på korset, var i år 28 e. Kr., og da falt 14. Nisan på vår onsdag 28. april. Derfor finner vi en sikker tidsregning på hans død. Det var bare i år 28 og i år 31 at man finner 14. Nisan på en onsdag. I denne påskeuken falt derfor ekstra-Sabbaten på den 15. Nisan, en torsdag i vår kalender (29. april). Det er derfor at man i de fire evangelier finner 'to typer' henvisninger til Sabbat: Den ene var ekstra-Sabbaten den 15. Nisan (den skulle betegne starten på 'De usyrete brøds høytid'). Det sies at kvinnene som skulle til Jesu grav, de kjøpte disse urtene/oljene for hans legeme ETTER Sabbaten, i Mark. 16, 1, mens i Luk. 23, 54-56 så sies det FØR Sabbaten. Og begge er helt riktig: De handlet varene på den dag da det var åpent igjen i salgsbodene, mellom de to Sabbatene: Fredagen.

Da var det 'Business as usual'. Dermed er det helt fastspikret at det BARE KUNNE VÆRE PÅ EN ONSDAG AT JESUS BLE KORSESTET. Se min separate artikkel på nettstedet om dette. Og dette leder oss til den eneste onsdag som kunne være riktig i og med Lukas' fastsettelse av Jesu alder da han startet opp tjenesten, 30 år cirka (Luk. 3, 23). Det gjør at året 31 kan utelukkes, da ville Jesus dødd i sitt 36. år. Bare år 28 kvitterer ut riktig, på at Jesu alder da ville være 33 (i sitt 34. år ...han ble jo født i september og ikke i desember, eller om våren, og døde dermed nesten 6 mnd. før han skulle bli 34). Året 28 kommer av justering fra den tidlige katolske kirkes manipulering av Jesu fødselsår – målt opp mot når Kvirinius var landshøvding (Luk. 2, 2). Da får vi at Jesus var født fire-fem år tidligere. Men om Jesus hadde dødd i 32 eller 33, så ville dette ikke falle riktig sammen med dagene for 14. Nisan,

påskan i Israel. I 32 var denne på en MANDAG 14. april. Og i år 33 var påskan på SØNDAG 3. mai. Det er derfor ingen mulighet annet enn at Jesus døde den 28. april, en onsdag. Da var det Ekstra-sabbat på torsdag 29. april, vanlig åpen dag fredag 30. april, og den regulære sabbat på lørdag 1. mai. Kvinnene kom da til graven tidlig søndag 2. mai (den tredje dag, lørdag 1. mai, varte til solnedgang omkring 19.19) – Jesus hadde da stått opp like før solnedgang på lørdag...og kvinnene kom derfor til graven den fjerde dag. Men Jesus lå dermed tre netter og tre dager i graven. At Jesus døde på en fredag er rent katolsk nonsens, og er lett motbevist ved nøye gjennomgang av Skriften.

Dermed er Guds ordninger i gammel tid med og befester tider og hendelser slik at vi kan danne et riktig bilde av begivenhetene. Festene i jødedommen gir oss historisk 'kjøtt på beinet' – slik at vi får faste holdepunkter. Når idioter verden over gauler og hoier og bærer seg med at 'Jesus finnes ikke' – så kan vi sette hardt mot hardt, og peke på en rekke bekreftede historiske merkesteiner av bibelsk karakter, og vi avviser elegant slikt tøv som vi hører fra dumme ateister og gudshatere. Romerske annaler, og nedtegnelser, sammen med de bibelske historikerne, likeså jødiske historikere (Flavius Josefus er den mest kjente) bare slår fast at alt sammen er hundre prosent riktig!

Det blir å bemerke som Paulus gjorde hva gjaldt tvilere: «Dette skjedde jo ikke i en avkrok!». □

Nei, det finnes alt sammen lett tilgjengelig...særlig nå som internett har vært oppegående i flere tiår. Alt finnes tilgjengelig av historikk.

FESTENES BETYDNING SLIK DE BLE GITT

Man finner en fire måneders intervall mellom de fire første høytidene og de tre siste.

De tre siste begynte med Trompetene, så Forsoningen og til sist Løvhyttefesten.

I Peters tale noen måneder etter pinsen i Apg. 2, henviste han til Løvhyttefestens tid, den siste av festene (profetisk betydning) da han sa:

Apg. 3, 19-22:

«...at husvalelsens tider kan komme fra Herrens åsyn, 20: og han kan sende den Messias som forut er utkåret for dere, Jesus, 21: ham som himmelen skal huse inntil **de tider da alt det blir gjenopprettet som Gud har talt om** ved sine hellige profeters munn fra eldgamle dager av. 22: Moses har jo sagt: En profet likesom meg, skal Herren deres Gud oppreise dere av deres brødre. Ham skal dere høre på i alt han sier dere.»

Løvhyttefesten hen speiler således på det lovte kommende tusenårsriket for Israel.

Påskan hen speiler på frelse/forløsning, dette vet vel hele verden, **Førstefrukt feiringen** hen speilte på Jesu oppstandelse fra de døde, som ses i 3. Mos. 23,10-14 – og **Pinsen** hen speiler på samlingen av den lille rest

(Israels messianske troende) og det er ikke noe rart i at nettopp pinsedagen ble den dag da de troende VAR SAMLET på Den Øvre Sal; - se 3. Mos. 23, 15-17. **Trompetenes fest** peker hen til Israels oppvåkning til å bli en ny nasjon for Herren, 3. Mos. 23, 23-25. Det er derfor vi ser i Åpenbaringsboken at trompeter blir blåst, i forbindelse med Den store Trengsel i Israel i endetiden (Åp. 8). Det nye Israel skal stige fram gjennom denne trengselstiden og det er de som får se Jesus komme på himmelhvelvingen i kraft og herlighet.

Forsoningens fest peker hen til at Israel ved Jesu gjenkomst endelig tar imot ham og blir ham lydige i tro. Han vil komme ned i forbindelse med påsken det året, for Israel skal ønske ham velkommen med ordene fra påskesalmen deres, Salme 118. Og i vers 26 synges det... 'velsignet være ham som kommer i Herrens navn, vi velsigner dere fra Herrens hus'. De sang fra denne salmen da Jesus kom ridende på et esel i år 28, Matt. 21,9 - Jesus sa også at heretter skal dere ikke se meg før dere sier 'velsignet er ham som kommer i Herrens navn' - Matt. 23, 39. Han pekte på sin gjenkomst.

Ingen av de syv markante fest-høytidene har noe og gjøre med menigheten, Kristi legeme, som er oss troende i tidene etter at Paulus kom med nådeevangeliet i år 63 e. Kr. slik vi ser i efeserne og kolosserne.

De åtte høytider i jødedommen (sabbat inkludert) har BARE med Israel å gjøre. Derfor blir det jo også så absurd når vi finner i dagens kristenhet, slike sekter/bevegelser som ønsker å uttrykke sin virksomhet ved overholdelse av Mose Lov, eller ved å finne fram elementer fra denne og hevde at dette gjelder i vår tid. Adventistene hevder Sabbat og mat forskrifter, pinsefløyen hevder tungetalen, håndspålegging og helbredelse ved bønn, baptistene hevder vanddåpen i særlig grad, metodistene hevder (evnt. hevdet) synde-fri livsførsel...selv om deler av bevegelsen fragår et slikt syn. Og slik er det med flere andre, - de drar med seg elementer i sin bibellære som hviler på Mose Lov og bud, og nekter at Paulus på Guds og Kristi vegne opplyser oss om at Mose Lov er kastet for godt!

For å fordunkle tingene enda mere, så har de gamle kirkesamfunn maktet å etablere en slags pseudo-høytid innen

kristenheten (DET ER ALTSÅ IKKE BEFALT AV GUD) – med julefeiring, påskefeiring, pinsefeiring, himmelfart feiring, mikkelsmesse, fastetiden, ja – en rekke diverse ting man mener å skulle gi ære til Gud ved.

La nå dette være...vi vet jo at intet av dette er befalt av Gud i kristen tid. Bare jødedommen hadde i sin tid disse nevnte festene fra 3. Mos. 23.

Vi ser også at disse festene er vevd igjennom de fire evangelier, apostelgjerningene og i brev som er skrevet i Apostelgjerningenes tidsperiode, 28-62 e. Kr.

Jeg nedvurderer ikke dette med jul og påske osv., men det er greit å plassere dette der det hører formelt hjemme. Det er ikke gitt i Bibelen at menigheten skal feire noen av Israels festhøytider. Selv om man har 'omgjort' litt på påsken og knytter feiringen opp til Jesus som døde for våre synder på korset. Men opprinnelig ble festene gitt for å PEKE FRAMOVER til Kristus. Slik at Israel skulle ta imot Jesus når han endelig kom. Det var brukt som en pekepinn om Kristus. Vi peker nå da tilbake på det Gud gjorde ved Kristus på korset. Det er vel og bra, og det er greit. Men det er allikevel ikke PÅLAGT oss av Gud. Det er en av flere høytider som kristenheten i århundrene har funnet opp selv. Det er velment og ikke misvisende som sådan. Bare vi forstår at vi ikke er pålagt av Gud å holde ditt og holde datt – særlig hvis det er ting som overhodet ikke nevnes av Paulus for oss. Han formante jo faktisk IMOT overholdelse av høytidsdager, nymånedager og Sabbat, samt imot visse forskrifter om mat og drikke. Det var BARE skyggebilder. Tar vi Paulus alvorlig?

Men intet av disse ting hører med til menighetens virksomhet, det Paulus kalte 'Ett nytt Menneske', Kristi legeme for hvilket Kristus er Hode. I hele perioden med evangeliene Matteus, Markus, Lukas og Johannes, samt Apostelgjerningene – så levde og virket de messianske Jesus-troende helt og holdent under Mose Lov og bud, samt at de tok inn Den nye Pakt tilføyd – gitt som nåde der de ikke maktet å overholde lovens bud (Heb. 9, 15).

Kristne i vår tid som tviholder på tunger og helbredelser, vanddåp og åndsdåp, Sabbat og mat forskrifter, overdreven 'hellighet' og syndsbejennelser, - de prøver å underordne seg Mose Lov. Men det nytter ikke! Mose Lov er og forblir totalt søplet og kastet i avfallskverna.

Kom nå heller over til Paulus, vår apostel, - som i sine menighetsskriv nevnt, ikke framholder noe av alt det som kristenheten duller og steller med så ivrig.

Hos Paulus finner vi ikke tunger, helbredelser, tegn, vanddåp, Åndsdåp, syndsbejennelse, nattverd og alt slikt. Siden Israels fall fra Gud i Apg. 28, 25-28 i år 60-62, så er alle slike ting opphørt idet Mose Lov ble kastet, og ut av denne kastingen av Loven, så skapte Kristus 'Ett nytt Menneske' – menigheten, og vi er gitt å tale fram det frie nådeevangeliet slik det framgår av Paulus' lære i Efeserne/Kolosserne.

Ef. 2, 8-9:

«For av nåde er dere frelst, ved tro. Og dette er ikke av dere selv, det er Guds gave. – Det er ikke av gjerninger (overholdelse av Mose forskrifter) for at ikke noen skal rose seg.»

www.gracepano.com